

DEVECSERI UJSÁG

Társadalmi, közgazdasági és politikai hetilap

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 Egész évre 8 pengő
 Fél „ 4 „
 Negyed „ 2 „
 Egyes szám ára 20 fillér

Felolós szerkesztő:
Dr. SOMOGYI KÁROLY

Kiadótulajdonos:
HUSS FERENC

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Devecser, Klapka-ucca 16.
 TELEFON 23.
 Ide intézendők a lapot érdeklő minden-
 nemű közlemények

Az új polgári iskola.

Irta: Maday Gyula országgyűlési képviselő.

A polgári iskolák reformjáról szóló törvényjavaslat immár a felsőházi re-
 tortákon is átment, semmi akadályá an-
 nak, hogy hamarosan törvényerőre
 emelkedjek.

Az alapvető intézkedéseket át-
 veszi a polgári iskolákról, illetve a
 népiskolákról szóló 1868. évi XXXVIII.
 tcikkből, a kettő között azonban mégis
 fundamentális különbségek vannak,
 amelyek ezt a két törvényt egymástól
 elválasztják és megkülönböztetik és
 amelyek voltaképpen ennek az új tör-
 vénynek a létjogosultságot megadják.

Mindenekelőtt tartalmazza az új
 törvény a polgári iskola feladatának
 pontosabb körvonalazását, ami a 68-iki
 törvényből ugyszólván teljesen hiány-
 zott. Ez a hiányosság lett azután for-
 rása annak a sok ingadozásnak, ki-
 sérletezésnek, amelyet 59 esztendő óta
 a polgári iskolák története felmutatott.
 Az 1868-iki törvény nagy általános-
 ságban vetette oda a polgári iskolák
 tananyagát s ezt olyanformán hatá-
 rozta meg, hogy a polgári iskolákban
 körülbelül a középiskolák tananyagát
 tanítják, a klasszikus tudományok le-
 számításával és azzal a különbséggel,
 hogy a bizonyos tárgyak a polgári
 iskolákban egyszerűen csak megkez-
 denek, de arról törvény nem gondos-
 kodott, hogy a polgári iskolában töl-
 tött négy esztendő bizonyos művelt-
 ségnek tökéletesen befejezett egészét
 adja és az ifjúságot csak részművelt-
 séggel látta el.

A polgári iskolát végzett ifju
 érezte műveltsége befejezetlenségét,
 de érezték az illetékes körök is. Ezért
 kísérleteztek olyan irányban, hogy ta-
 lán a szakképzés tekintetében kellene
 a polgári iskolák rendszerét jobban
 kiépíteni. Összekapcsolták az V. és
 VI. osztályt egy tanműhellyel, úgyhogy
 az ifju deielőtt elméleti órákat hallga-
 tott, déután pedig mint iparostanonc
 ezekben a tanműhelyekben foglalko-
 zott. Az élet azonban azt bizonyította,
 hogy a nevelésnek ez a kevert, hib-
 rid formája semmi körülmények között
 nem válik be. A közoktatásügyi kor-
 mány azután ezt a formát kénytelen
 volt megszüntetni. Kísérleteztek úgy is,
 hogy a polgári iskolára egy kereske-
 delmi tagozatot építettek fel, az V. és
 VI. osztály mellé létesítettek egy VII.

kereskedelmi osztályt. Ennek a vége
 az lett, hogy volt egy tiszta polgári
 iskola s azután egy ágazat, amelynek
 a tetejébe a kereskedelmi tanfolyam
 volt felépítve. Ez utóbbi népesedett
 be, ellenben az amely általános neve-
 léssel foglalkozott, elnéptelenedett. Ké-
 söbb a polgári iskolából alakultak ki
 a szakiskolák, a felső ipariskola meg-
 születésére is a tanműhelyekkel össze-
 kapcsolt polgári iskola adta meg az
 impulzust. A két iskolafaj szülőanyja
 tehát, mindenesetre a polgári iskola.

Ezzel a polgári iskola tisztázta
 azt a nagy problémát, hogy a nevelés,
 az általános műveltségadás problémá-
 ját a szakképzéstől el kell választani.
 Ezért fogalmazta meg az új törvény
 a polgári iskola feladatát olyképpen,
 hogy annak célja az ifju erkölcsi és
 hazafias szellemben és gyakorlati irány-
 ban nevelni és előkészíteni a szak-
 iskolákra, amelyek most már a felső-
 ipari, a felsőkereskedelmi és újabban
 a felsőmezőgazdasági iskolával alapo-
 san ki vannak építve.

A polgári iskolák zürzavaros hely-
 zetét bonyolultta tette a felügyelet kér-
 dése is. A polgári iskolát annak ide-
 jén, az 1868. évi XXXVIII. tcikkbe,
 szinte incidentaliter vették fel. Csengery
 Antal indítványozta, hogy a népokta-
 tási törvény keretében gondoskodja-
 nak a polgári tömegek gyermekeinek
 neveléséről is és Csengery fogalmazá-
 sában iktatták be törvényjavaslatba a
 polgári iskolák megszervezését.

Az azonban, hogy ez meglehetősen
 előkészületlenül odavetett munka volt,
 különösen a felügyelet terén nagyon
 megboszulta magát. A polgári iskolá-
 kat ugyanis a törvény a tanfelügyelők
 hatáskörébe utalta, akiknek munkája
 az általános népoktatás folytán any-
 nyira kiszélesedett, hogy idő híján
 fizikailag is képtelenné váltak a pol-
 gári iskolák irányítására és szakszerű
 felügyelésére. Ez a törvényjavaslat
 megadja a jogot a miniszternek arra,
 hogy a polgári iskolák felügyeletének
 kérdését rendeletileg szervezze.

Az új polgári iskola hozzásimul
 az élethez, nem akar ideálokat papírra
 vetni, hogy azok papíron maradjanak,
 mint ahogy papíron maradt a 68-iki
 törvénynek az a rendelkezése, hogy
 minden 5000 lelket számláló község
 kötelezve van polgári iskolára felállítá-
 sára, tehát imperative van kötelezve.
 Sajnos, az eltelt 59 esztendő a tör-

vénynak ezt a passzusát, egyszerűen
 végrehajthatatlannak mutatta. A tör-
 vénynek új fogalmazása, ebben a tek-
 intetben fakultatív rendelkezést tar-
 talmaz, amennyiben felrüházza a mí-
 nisztert, hogy belátása szerint tegye
 kötelezővé egyes községek vagyoni,
 kulturális és más társadalmi viszonya-
 inak figyelembevételét.

Az élet parancsa — mert sajnos,
 meg kell alkudni a kényszerhelyzet-
 tel — a koedukáció kérdése, a fiúk
 és lányok együttnevelésének problé-
 mája, amelyet a 68-iki törvény ex-
 pressis verbis eltilt. Ha azonban ki-
 akarjuk építeni a polgári iskolák há-
 lózatát, látjuk, kicsoda leküzdhetetlen
 anyagi nehézségekbe ütközik ez. Ak-
 kor, ha egymással parallel tagozatot
 akarunk kiépíteni, külön a fiúk, külön
 leányok számára, úgyhogy az előtt a
 probléma előtt állunk, hogy vagy lesz
 koedukáció és akkor lesz iskola, vagy
 nem lesz iskola, mivel a külön fiú-
 és külön leány-polgári iskolák kiépí-
 tése egyszerűen keresztülvihetetlen. Az
 idevágó rendelkezést különben a tör-
 vény csak átmenetinek szánta.

Talán az egész javaslat punctum
 saliens a polgári iskolai építési alap
 megteremtése. Hiszen az 1868-iki tör-
 vénynek éppen ez a legnagyobb hi-
 bája, hogy elrendeli ugyan az 5000
 lelket számláló községek számára a
 polgári iskola állításának kötelezett-
 ségét, azonban sem szankcióról nem
 gondoskodik, sem pedig az anyagi
 feltételek megteremtéséről. Ennek a
 törvénynek szankciója, amely most
 életbe lép, voltaképpen ez az alap, ez
 a polgári iskolai építési alap, ahol a
 nemzet részéről nagyon komoly áldo-
 zatkészségre van szükség. De ha ezt
 a pénzügyi áldozatot meghozza a nem-
 zet, mint ahogy meghozza, akkor a
 polgári iskolához fűzött nagy műve-
 lődési és nemzeti igények minden kör-
 ülmények között teljes kielégítést
 nyernek.

Tisztelettel kérjük mindazon vidéki
 olvasóinkat, akik lapunk eddigi
 számain megtartották, hogy a
 lap zavartalan szétküldése ér-
 dekében az előfizetési díjakat
 beküldeni sziveskedjenek.

